

Pytania prejudycjalne

Czy art. 9a rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011⁽¹⁾ z dnia 15 marca 2011 r., wprowadzony na mocy art. 1 pkt 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1042/2013⁽²⁾ z dnia 7 października 2013 r., jest nieważny ze względu na to, że wykracza poza uprawnienia lub obowiązki wykonawcze Rady określone w art. 397 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r., ponieważ stanowi uzupełnienie lub zmianę art. 28 dyrektywy 2006/112/WE⁽³⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011, L 77, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1042/2013 z dnia 7 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz.U. 2013, L 284, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 21 grudnia 2020 r. – B. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w W.

(Sprawa C-696/20)

(2021/C 110/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w W.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 41 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasada proporcjonalności i neutralności stoją na przeszkodzie zastosowaniu, w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, przepisu krajowego w postaci art. 25 ust 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług do transakcji wewnątrzspółnotowego nabycia przez podatnika,

— jeżeli nabycie to zostało już opodatkowane na terytorium państwa członkowskiego zakończenia wysyłki przez nabywców towarów tego podatnika

— przy ustaleniu, że działanie podatnika nie wiązało się z żadnym oszustwem podatkowym, lecz było wynikiem błędnego rozpoznania dostaw w transakcjach łańcuchowych a podanie przez niego polskiego numeru identyfikacyjnego VAT dokonane zostało na potrzeby dostawy krajowej a nie wewnątrzspółnotowej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 grudnia 2020 r. – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-700/20)

(2021/C 110/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii

Pytania prejudycjalne

- 1) Biorąc pod uwagę charakter kwestii, które sąd krajowy ma obowiązek rozstrzygnąć przed wydaniem orzeczenia powtarzającego treść orzeczenia arbitrażowego, wydawanego na podstawie art. 66 Arbitration Act 1996 (ustawy o arbitrażu z 1996 r.): czy orzeczenie wydane na podstawie tego przepisu może stanowić relewantne dla celów art. 34 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ „orzeczenie” wydane w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie?
- 2) Czy ze względu na fakt, że orzeczenie powtarzające treść orzeczenia arbitrażowego, takie jak orzeczenie wydane na podstawie art. 66 Arbitration Act 1996 (ustawy o arbitrażu z 1996 r.), jest orzeczeniem, które nie jest objęte przedmiotowym zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001 z powodu objęcia go zakresem wyjątku dotyczącego sądownictwa polubownego przewidzianego w art. 1 ust. 2 lit. d), takie orzeczenie może stanowić relewantne dla celów art. 34 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 „orzeczenie” wydane w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie?
- 3) Na wypadek gdyby art. 34 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 nie miał zastosowania: w przypadku gdyby uznanie i wykonanie orzeczenia innego państwa członkowskiego było sprzeczne z wewnętrznym porządkiem publicznym [uznającego państwa członkowskiego] ze względu na to, że narusza ono zasadę powagi rzeczy osądzonej (res iudicata) ze względu na istnienie wcześniejszego orzeczenia sądu polubownego lub wcześniejszego orzeczenia powtarzającego treść orzeczenia arbitrażowego, wydanych przez sąd państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, czy dopuszczalne jest powołanie się na art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 jako na podstawę odmowy uznania lub wykonania, czy też art. 34 ust. 3 i 4 rozporządzenia stanowią wyłączne podstawy, w oparciu o które powaga rzeczy osądzonej (res iudicata) lub brak możliwości pogodzenia z wcześniejszym orzeczeniem mogą doprowadzić do odmowy uznania i wykonania orzeczenia objętego zakresem stosowania rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 grudnia 2020 r. – Amoena Ltd / The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-706/20)

(2021/C 110/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amoena Ltd

Strona przeciwna: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy słowa „ich” i „one” użyte w pkt 53 wyroku ⁽¹⁾ należy rozumieć jako odnoszące się do biustonoszy, czy protez piersi?